

Islam og Tasawwuf

I vores moderne verden bliver der set på Islam med forskellige indfaldsvinkler, synspunkter og ikke mindst baggrund. For at forstå, hvad Islam i virkeligheden er, er det derfor vigtigt at finde frem til roden af Islam, hvor Islam udsprang fra, og hvordan Islam spredte sig i verden.

De vestlige lande ser på Islam og muslimer som terrorister og folk, der ønsker krig og ødelæggelse. Mange muslimske organisationer forstærker dette forvrængede syn på Islam ved at lære deres menige medlemmer om had til ikke-muslimer, kristne, jøder og ikke mindst sågar også andre muslimer, der ikke følger deres organisation eller overbevisning om, hvad Islam er. Det tragi-komiske i denne sammenhæng er imidlertid, at der ikke skal så meget til, ikke en stor Einstein til at regne ud, hvad Islam faktisk står for, idet ordet Islam faktisk betyder "fred".

I det følgende vil der nøje blive redegjort for, hvordan Islam opstod og hvad Islam står for samtidig med, at tasawwuf-videnen, som er det centrale i Islam, vil blive opremset side om side med Islams fremkomst.

Mange forbinder religionen Islam med Profeten Muhammad(saw), hvilket er delvist korrekt, idet Islam er den religion, der først blev åbenbaret fra Allah til det første menneske og Profeten Adam(as) og siden hen til Profeten Noah(as), Moses(as), Jesus(as) m.fl.(cit). Allahs personlige navn blev først åbenbaret med Profeten Muhammad(saw) og ligeledes navnet Islam blev offentliggjort med den sidste universelle hellige bog fra Allah til menneskeheden – Quran.

I hadis fortælles der om ikke mindre end 124.000 profeter, som Allah har sendt til menneskeheden for at advare og for at vejlede og for at adlyde. I Quran beretter Allah om, at Allah ikke er uretfærdig og ikke vil straffe hverken et menneske

eller en nation, før pågældende er blevet advaret og præsenteret den retskafne tro. Dette betyder, at alle folkeslag, stammer og nationaliteter faktisk har haft en advarer fra Allah, en Profet, som enten advarede dem og/eller vejledte og forkyndte Islam til dem.

Religionen fra Allah har altid været Islam og blev fuldendt med Quran via Profeten Muhammad(saw), som var den sidste af alle profeterne. Profeten(saw) fik åbenbaret Quran gennem 23 år i både Mekkah og Medinah. Foruden Quran viste Allah gennem Profeten(saw), hvordan livet bør leves til menneskehedens bedste, den såkaldte sunnah(Profetens(saw) eksempel).

Dem der var tættest på Profeten(saw) i hans(saw) levende live lærte mere, idet de havde mulighed for at konversere med ham(saw) direkte. Det var bl.a. hans familie(Ahlul-bait), Sahaba(venner) og andre.

Tasawwuf er en viden, som blev videreført uden om Quran og Hadis, direkte af Profeten(saw) til bl.a. Hazrat Abu Bakr as-Siddiq(ra) og Hazrat Ali(ra). Disse to fik denne specielle ilm(viden), som har rod i Quran og Sunnah, men som er tilegnet de specielle(udvalgte). Der er mange den dag i dag, som benægter dette, da det ikke direkte er beskrevet i Hadis og Quran, men ikke desto mindre går det heller ikke imod noget i Quran og Hadis. Dette er et af argumenterne for ilm-e-Tasawwufs sandfærdighed.

Meningen med Tasawwuf var at redde muslimer fra ensomhed, nedtrykthed, depression, fortvivlelse/fortabthed, kedsomhed etc. Dermed ikke sagt, at Quran ikke gør det, idet Tasawwuf netop er dybdegående Quran-viden. Quran er ikke kun ord, som skal læses på arabisk og forstås. Bag hvert ord/sætning/kapitel er der 7 skjulte hemmeligheder, det man i Tasawwuf-sprog kalder for "7 gardiner", og det første gardin er således selve betydningen i 1. grad. Dette kan forklares ud fra eksemplet om at en 5. Klasse elev i folkeskolen ikke besidder viden og forståelse samt forstand nok til at kunne

forstå Einsteins Relativitetsteori. Eleven vil konkludere, at det er volapyk. En gymnasie elev vil bedre kunne forstå vigtigheden. En universitetselev vil ikke kun forstå men også kunne se dybden i den. På samme måde kan alle ikke forstå vigtigheden og dybden i Tasawwuf. Tasawwuf skal opleves, det kan først forstås efter at have oplevet det. Hvis man vil forstå følelser uden at have dem, er det ikke kun svært men næsten umuligt. Ligesom følelser er Tasawwuf baseret på en anden dimension end det umiddelbare målelige/sanselige, netop på et metafysisk plan. Det er vigtigt at have kendskab til de rette måleapparater, hvis man vil aflæse noget korrekt.

Da Tasawwuf er sjælen(hjertet) af Islam og dermed det centrale, er det nødvendigt, hvis man vil til bunds i det – at føle det! Og derefter kan det måles, idet følelsen af det er absolut nødvendig for overhovedet at have en formet mekanisme, der er i stand til at måle det på et nogenlunde fysisk plan.

Mange velkendte Islamiske lærde(mullaher, mufti, imamer, mushtahid) m.fl. har været sufier og forklaret Tasawwuf som værende det centrale i Islam samtidigt med Tasawwufs eneståenhed og begrænsning til udvalgte muslimer.

Den velkendte historiker Ibn Khaldun beskriver det således:

“Denne viden er en af de mange blandt Helligt Lovgivning, som udsprang fra Ummaen. Denne vej blev anset af de tidlige islamiske lærde til at være sandhedens og vejledningens vej, ikke mindst af de mest noble(rene-hellige) af Profetens(saw) venner(sahaba), og dem som blev udlært af dem og dem, som kom efter dem.

Tasawwuf består fundamentalt af tilbedelse til Allah, at underkaste sig fuldstændig for Allah, benægtelse af al materielt i denne verden, afstandtagen til lysterne, rigdom og prestige(respekt), der blev søgt af alle mennesker dengang. At sætte alt til side for at tilbede Allah. At

overgive sig til Allah. Dette blev udøvet af Sahaba(venner af Profeten(saw)) og de første muslimer, men da materialismen slog igennem i den islamiske verden, i Islams andet århundrede, blev dem som udøvede dette kaldt for Sufiyya eller Folk af Tasawwuf(Ibn Khaldun, al-Muqaddima: Dar al-Baz 1397/1978(gentrykt), Mekkah).

Ordet Tasawwuf og Sufi blev først brugt af Hasan al-Basri, som døde 110 år efter Hijra og som sagde:

“Jeg så en Sufi gå rundt om Kaabaen og tilbød ham en dirham, men han ville ikke tage imod den”.

Profeten(saw) sagde om Sufier: “Allah siger: “Den som er fjendtlig mod en af mine venner, erklærer jeg krig imod. Mine slaver nærmer sig ikke mig med andet end det, som jeg har gjort som en pligt for dem, og mine slaver stræber ihærdigt på at komme tættere Mig med frivilligt arbejde indtil Jeg elsker ham. Og når Jeg elsker ham, er Jeg hans hørelse som han hører med, hans syn som han ser med, hans hånd som han lukker med, og hans fod som han går med. Hvis han spørger Mig, vil Jeg uden tvivl give ham det, og hvis han søger tilflugt hos Mig, vil Jeg beskytte ham uden tvivl”.

(Fath al-Bari, 11.340-41, hadis 6502). Denne hadis er berettet af Imam Bukhari, Ahmad ibn Hanbal, al-Bayhaqi m.fl., og er sahih(sand).

Sufier bliver også beskrevet således: “En person med religiøst indsigt, som brugte det han lærte, så Allah lærte ham det, som han ikke kendte til”.

Dette syn på Tasawwuf og Sufisme bliver bekræftet i Quran, hvor Allah siger:

“Det er Ham, som har skabt dig og hvad du gør” – (Surah as-Saffat 37:96)

En hadis berettet af Umar ibn al-Khattab i Muslim: “Da vi sad

en dag med Profeten(saw) kom der en mand iført hvidt tøj med mørkt hår. Vi kendte ikke personen. Han satte sig foran Profeten(saw), hvilede sine hænder på sine ben og sagde: "Muhammad(saw), fortæl mig om Islam". Profeten(saw) sagde: "Islam er til at bevidne, at der er ingen andre gud men Allah og at Muhammad(saw) er Allahs profet, og at læse bønner, give almisse, faste i Ramadanen, og tage på pilgrimsrejse til Huset, hvis man har midlerne dertil." Han sagde: "Du har sagt sandheden". Og vi blev overrasket over, at han kunne bekræfte svaret. Så sagde han: "Fortæl mig om korrekt tro(imaan)", og Profeten(saw) svarede: "Det er at tro på Allah, alle Hans engle, Hans bøger, Hans Profeter, den Sidste Dag, og på skæbnerne – dens gode side og dårlige." "Du har sagt sandheden", sagde han, "Fortæl mig om fuldstændiggørelse af tro(Ihsan)", og Profeten(saw) svarede: "Det er at tilbede Allah som om du ser Ham, og hvis du ikke ser Ham, ser Han dig alligevel." Så gik gæsten, hvorefter Profeten(saw) sagde til mig(Umar), "Ved du, Umar, hvem der var spørgeren?" Jeg svarede, "Allah og Hans Profete(saw) ved bedst". Han sagde, "Det var Gabriel(Jibreel), som kom for at lære dig din religion" – (Sahih Muslim, 1.37:hadis 8). Denne hadis er skrevet af Imam Nawawi og er klassificeret sahih.

Det bemærkelsesværdige i denne hadis er ordet "Ihsan", dvs. fuldstændiggørelse(perfektliggørelse) af tro.

Allah siger i Quranen:

"Visselig har Vi nedsendt Ihukommelsen, og Vi vil bevare den"
– (Surah Hidjr 15:9).

Hvis vi reflekterer over denne fuldstændiggørelse og ihukommelse(zikr) af Allah, ser vi, at Tasawwuf er en islamisk kategori af viden under Sharia. Andre islamiske viden er Tajweed, Taqwa(korrekt tro/Gudfrygtighed/Kærlighed til Allah), Ikhlas(renhed), Tawakkul(håb og afhængighed af/på Allah) m.fl.

Denne Ihsan(fuldstændiggørelse) af Islam er afhængig af mange faktorer, herunder kærlighed til Allah:

“Og dem som tror er tættere på Allah i kærlighed” – (Baqarah 2:165).

Barmhjertighed: “Den som ikke har barmhjertighed til mennesker, Allah vil ikke vise denne barmhjertighed” – (Sahih Muslim, 4.1809: hadis 2319) og “Barmhjertighed bliver taget væk fra den der er forbandet” – (Tirmidhi, al-Jami al-sahih, 4.323: hadis 1923).

Kærlighed til hinanden(den næste): “Ved Ham som har min sjæl, ingen af jer vil komme ind i Paradis indtil i er troende, og ingen vil komme ind indtil i elsker hinanden” – (Muslim, 1.74: hadis 54).

Koncentrationen i bønnen(namaaz-salah): “Visselig, et menneske går, og ingen af hans bønner bliver accepteret bortset fra en tiendedel, en niendedel, en ottendedel, syvendedel, sjattedel, femtedel, fjerdedel, tredjedel eller halvdelen” – (Abi Dawud, 1.211: hadis 796). Denne hadis betyder, at kun den del bliver accepteret, hvor han tænker og koncentrerer sig om Allah.

Kærligheden til Profeten(saw): “Ingen af jer er troende indtil I elsker mig mere end jeres far, jeres søn, og alle” – (Fath-al-Bari, 1.58 hadis 15). Man skal undgå at have frygt for andet end Allah:

“Og udfør jeres pagt: Jeg vil udføre min pagt – og frygt kun Mig” – (Surah Baqarah 2:40).

Fortvivlelse/håbløshed/modløshed er forbudt for folk med tro:

“Ingen er pessimistisk(håbløshed) over for Allahs velsignelse foruden de ikke troende folk” – (Surah Yusuf 12:87).

Dvs. pessimisme og dermed nedtrykthed er forbudt for troende på række med alt det andet, der er forbudt. Og dem, der

kommer i denne tilstand af pessimisme/nedtrykthed/fortvivlelse er i den værste menneskelige tilstand, en tilstand af kufr(vantro).

“Ingen kommer i Paradis, hvis vedkommende har den mindste partikel af arrogance i hjertet” – (Muslim, 1.93: hadis 91).

“Tag jer i agt for misundelse(jalousi), for misundelse æder dine gode gerninger som ild æder tørt træ” – (Abi Dawud, 4.276: hadis 4903).

“Den mindste form for pragt/stolthed i gode ting er som at tilbede andre med Allah”(al-Mustadrak ala al-Sahihayn 1.4).

Ovenstående viser nogle af de seriøse problemer, som man bør tage stilling til i forbindelse med bønnen. Dette bliver behandlet til bunds af islamiske tasawwuf lærde som Imam Ghazali m.fl. Løsningen til problemerne bliver således samtidigt opremset. Et halvt minuts refleksion vil vise os som muslimer, hvilket stadig af vores tro, vi faktisk står på.

Bekæmpelsen af egoet under tilbedelse er derfor det centrale, og Tasawwuf er netop fokuseret på det. Egoet bliver opremset mange steder i Quran, bla. I Surah Yusuf:

“Visselig beordrer det indre til at udføre det onde” – (Surah Yusuf 12:53).

Nødvendigheden af at have en fysisk person som åndelig vejleder bliver også opremset I Quran:

“Spørg dem som ved, hvis du ikke ved” – (Surah An-Nahl 16:43).

Dette betyder, at man skal henvende sig til lærde for at få indsigt I Quran-viden og ikke holde sig tilbage. Dybdeliggende Quran bliver således beskrevet og forklaret af islamiske Tasawwuf-lærde.

“Og følg vejen som de følger, der vender sig mod Mig” – (Surah Luqman 31:15).

En af de store tasawwuf lærde var Imam Malik, som sagde:

“Den som praktiserer Tasawwuf uden at lære Hellig Lov korrupperer sin tro, og den som lærer Hellig Lov uden at praktisere Tasawwuf korrupperer sig selv, Kun den som kombinerer de to finder sandheden”. Med helligt lov menes Quran og Sunnah.

Zikr(Dhikr-ihukommelse) af Allah er føde og næring til sjælen(ruh):

“Sig: ‘Min sjæl er i gang med min Gud” – (Surah Al-Isra 17:85).

“Skal Jeg(saw) fortælle jer det bedste, det reneste i jeres Guds øjne, det højeste der forøger jeres status, bedre end at give guld og sølv væk, og bedre for jer end at møde jeres fjende og brække deres nakke..? De sagde.. “Hvad er det, Oh Allahs Profet(saw)?” og Han(saw) sagde: Zikr Allah” – (al-Mustadrak 1.496).

Allahs zikr(ihukommelse) og det at huske Allah altid er det bedste i Allahs øjne og det bedste til at undgå at gå på afveje. Zikr Allah er at læse salah(namaaz-bønnen), recitere Quran og forstå den og videreføre den, at læse tasbih(rosenkrans-gentage ayah eller ord fra Quran, herunder Allahs navne), at arbejde for Allah på Allahs vej, altid at huske Allah.

‘Umar ibn al-Khattab sagde, “Hvis Abu Bakrs(ra) imaan(tro) blev sammenlignet med resten af muslimernes imaan(tro) lagt sammen, ville Abu Bakrs(ra) tro være mere”

Hazrat Abu Bakr(ra) lavede meget zikr og havde dermed imaan(tro), der var ikke-sammenligneligt.

Mange religiøse lærde har beskrevet og anbefalet Tasawwuf,

herunder Ibn al-Jawzi I "Talbi Iblis" og Ibn Taymiya, som selv var sufi fra Qadiri. Ibn Taymiyas beskriver Tasawwuf i Majmu-al-fatawa i volume 10 og 11 i det store værk af i alt 37 bind. Andre sufi lærde var Ibn-al-Qayyim al-Jawziyya, Abdullah al-Ansari al-Harawi, Imam Malik, Imam al-Nawawi m.fl, Imam Shafi, Imam Abu Hanifa, Imam Ahmed bin Hanbal m.fl.(listen er stor).

Der hersker således ingen tvivl om Tasawwufs autenticitet i Islam. Tasawwuf er dog i dag blevet misbrugt i ordet "sufisme", idet mange sufi-organisationer er gået væk fra Quran og Sunnah og blandet Tasawwuf med kultur og tradition. Dette er forkert og uacceptabelt og ikke mindst uislamisk, hvorfor sådanne organisationer ikke kan betegnes overhovedet at være islamiske. Da de har indført kulturelle skikke såsom dans m.m., hører de ikke længere under Tasawwuf og Islam og burde ikke kalde sig selv for sufier, men som sagt, ordet sufisme er og forbliver misbrugt af mange – og dette er uheldigt, idet det frastøder mange fra det rene og anbefalede Tasawwuf fra Profetena(saw) tid.

Tasawwuf kan således klassificeres som en islamisk viden på linje med Tajweed, Tafsir m.m.

Jeg vil afslutte denne artikel med at bede for Alle, der læser den, at de får vækst i imaan, inkluderet forfattere, og at Allah tilgiver os alle og med følgende citat fra Hadis, idet de rige og fornemme dengang troede, at Allah var tættest på dem:

"Visselig, Allah ser ikke på jeres ydre og rigdom men på jeres hjerter og jeres gode gerninger" – (Sahih Muslim, 4.1389: hadis 2564).

Dette(Tasawwuf) er det mest lyse håb som Islam byder en mørk moderne verden bestående af materialisme og nihilisme(intethed/Nietsche). Islam er uden tvivl håbet til frelse gennem broderskab, næstekærlighed, socialt- og

økonomisk retfærdighed – skal opleves direkte med universel grænseløst kærlighed og renselse af det indre. Derfor – Overgiv dig til Allah og bliv frelst – Amin.